

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 6714010372
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6714010372.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. mája 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabína, v trestnej veci proti obvinenému G. K., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného G. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júna 2015, sp. zn. 5 To 30/2015, podaného prostredníctvom obhajcu Vladimíra Flídera, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného G. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen rozsudkom z 21. januára 2015, sp. zn. 1 T 75/2014, uznal obvineného G. K. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22. júla 2013 v čase okolo 18.00 h v obci H., okres B., na verejne prístupnej lesnej ceste pred unimobunkou bez popisného čísla, v ktorej býva G. K., narodený XX. X. XXXX, fyzicky napadol A. P., narodeného XX. E. XXXX, trvale bytom H. č. XX, a to tak, že v čase, keď A. P. sa spoločne so svojou manželkou B. P., narodenou XX. H. XXXX, trvale bytom H. č. XX, vracal domov, tak v čase, keď sa spoločne nachádzali v blízkosti unimobunky, G. K. začal slovné urážať A. P., pričom medzitým spoza oplotenia vybehol pes, ktorého A. P. od seba odstrčil, na čo G. K. zareagoval tak, že odzadu udrel A. P. dreveným poriskom do oblasti panvy, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, a to na ľavý bok, a v čase, ako sa A. P. snažil postaviť, zachytil porisko, ktoré stále v tom čase držal G. K. v ruke, na čo G. K. poškodeného ešte minimálne 2 - 3 krát udrel rukou do oblasti tváre, čím tak vyššie uvedeným konaním G. K., narodený XX. X. XXXX, spôsobil A. P., narodenému XX. E. XXXX, rôzne zranenia, a to pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu ťažkého stupňa s prasklinou panvičky (acetabula), odreniny tváre a ľavej bedrovej oblasti, ktoré zranenia si podľa znaleckého posudku č. 132/2013 B. vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti 6 až 8 týždňov.

Obvinenému súd podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody obvinenému podmienene odložil, uložil mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. stanovil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. a § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, a to A. P. titulom bolestného vo výške 519 Eur a Y. titulom poskytnutej zdravotnej starostlivosti vo výške 73,55 Eur.

So zvyškom nároku na náhradu škody poškodeného A. P. súd podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 23. júna 2015, sp. zn. 5 To 30/2015, podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený G. K. prostredníctvom obhajcu dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., s odôvodnením, že bolo porušené jeho právo na obhajobu.

V bližšom odôvodnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. namietal, že predvolanie na verejné zasadnutie na krajskom súde mu bolo zaslané na zlú adresu, nie do miesta jeho trvalého bydliska, preto sa o termíne verejného zasadnutia dozvedel oneskorene a nemohol navrhnúť výsluch svedka E. S.. Výsluch tohto svedka potom navrhol až na verejnom zasadnutí, tento návrh však odvolací senát po krátkej porade zamietol ako nepotrebný pre rozhodnutie. Nevypočutie navrhovaného svedka obvinený považoval za zásadné porušenie jeho práva na obhajobu a navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. a aby zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Rovnopis dovolania obvineného bol v zmysle § 376 Tr. por. doručený na vyjadrenie prokurátorovi a poškodeným.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že uvedený dovolací dôvod nebol naplnený a nedošlo k porušeniu práva na obhajobu. Poukázal pritom na riadnu účasť obvineného na verejnom zasadnutí so zachovaním lehoty na prípravu a vo vzťahu k nevypočutiu navrhovaného svedka aj s poukazom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov súdom, a navrhol dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Poškodení sa k dovolaniu písomne nevyjadřili.

Vyjadrenie prokurátora bolo zaslané všetkým procesným stranám, ktoré sa k vyjadreniu už nevyjadřili.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) po preskúmaní veci zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ ani písm. f/ a nasl. Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že dovolanie podané obvineným G. K. nie je dôvodné, a to z nasledujúcich dôvodov:

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené

právo na obhajobu.

Dovolateľ tvrdil, že jeho právo na obhajobu bolo zásadne porušené tým, že o termíne verejného zasadnutia sa dozvedel neskoro a že odvolací súd zamietol jeho návrh na vypočutie svedka E. S..

Dovolací súd po prešetrení namietaných skutočností v súdnom spise zistil, že predvolanie na verejné zasadnutie odvolacieho súdu určené na deň 23. júna 2015 bolo obvinenému doručované doporučenou zásielkou na adresu H., časť Y.. Táto adresa, uvádzaná obvineným už v prípravnom konaní ako adresa jeho súčasného pobytu, bola v priebehu celého konania adresou, na ktorej tento zásielky preberal. Rovnako na tejto adrese obvinený dňa 11. júna 2015 prevzal zásielku s predvolaním na verejné zasadnutie, teda sa tu skutočne zdržiaval.

Podľa § 65 ods. 1 Tr. por. ak je adresátom obvinený alebo poškodený, doručuje sa mu na adresu, ktorú uviedol na tento účel.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že odvolací súd nebol povinný doručovať zásielky obvinenému na adresu jeho trvalého pobytu, preto nepochybil, ak písomnosti zasielal tam, kde obvinený poštu preberal a ktoré miesto na tento účel uviedol. Zásielku s predvolaním si obvinený prevzal osobne, mal teda možnosť sa s jej obsahom oboznámiť a jeho práva takýmto postupom súdu nemohli byť porušené. Dovolací súd v tejto súvislosti upozorňuje na inú vadu v doručovaní, a to že predvolanie na verejné zasadnutie krajský súd nezaslal obvinenému do vlastných rúk tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. por., ale len doporučené. Táto skutočnosť však sama osebe nie je spôsobilá privodiť zásadne porušenie práva obvineného na obhajobu, pretože ako už bolo konštatované obvinený si zásielku s predvolaním prevzal osobne, čo je hlavným cieľom doručovania zásielok do vlastných rúk.

Rovnako nie je opodstatnená námietka obvineného, že predvolanie mu bolo doručené oneskorene, v dôsledku čoho nemal možnosť navrhnúť výsluch svedka E. S.. Zo súdneho spisu totiž vyplýva, že zásielku s predvolaním obvinený prevzal 11. júna 2015 a dátum verejného zasadnutia bol určený na deň 23. júna 2015, kedy sa verejné zasadnutie aj uskutočnilo. Rozdiel medzi týmito dvoma dátumami predstavuje 11 dní, z toho 7 pracovných, čo je dostatočný čas nielen na prípravu na verejné zasadnutie v zmysle § 292 ods. 4 (prvá veta) Tr. por., ale tiež na navrhnutie ďalších dôkazov, ktoré právo obvinený včas využil, keď podaním doručeným krajskému súdu 18. júna 2015 prostredníctvom obhajcu navrhol vykonanie dôkazu výsluchom uvedeného svedka. Obvinený teda postupom odvolacieho súdu nebol nijakým spôsobom ukrátený na svojich právach.

Pokiaľ ide o námietku obvineného spočívajúcu v porušení jeho práva na obhajobu tým, že odvolací súd nevykonal ním navrhnutý dôkaz, dovolací súd zdôrazňuje, že obsahom práva na obhajobu je síce právo navrhnúť dôkazy a tomu zodpovedajúca povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu sa takýmto návrhom adekvátne zaoberať, no za porušenie tohto práva nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por. Súd vykonávajúci dokazovanie vo veci čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rovnako v zmysle uvedeného súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde dňa 23. júna 2015 vyplýva, že obhajca obvineného pred vyslovením konečných návrhov žiadal vypočuť ku skutkovým okolnostiam prípadu svedka E. S.. Tento návrh na doplnenie dokazovania krajský súd zamietol s tým, že v písomnom odôvodnení rozhodnutia poukázal na správnosť a úplnosť vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že páchatelom skutku bol bezpochyby obvinený, čo vyplývalo z výpovedí viacerých svedkov, na ktorých poukázali súdy oboch stupňov, a tiež zo znaleckého posudku vypracovaného B. v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, ktorý

nevyklúčil verziu poškodeného o mechanizme vzniku jeho zranení.

Odvolací súd nepochybil, ak nevykonal obvineným navrhnutý dôkaz, pretože ho považoval za nadbytočný vzhľadom k jednoznačnej dôkaznej situácii. Procesne správnym postupom odvolacieho súdu a odôvodnením, v ktorom súdy dali obvinenému primeranú odpoveď na všetky relevantné otázky čo do viny i trestu v zmysle trestnoprávných predpisov, potom nemohlo dôjsť ani k porušeniu práva obvineného na obhajobu a už vôbec nie k jeho porušeniu zásadným spôsobom, a teda k naplneniu namietaného dovolacieho dôvodu.

Dovolací súd ad marginem uvádza, že ak by záver súdu nižšieho stupňa učiný v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného G. K. nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.